

MERKNADER TIL

Forskrift om tilrettelagt transport for mennesker med nedsatt funksjonsevne i Rogaland

Hjemmel: Fastsatt av Rogaland fylkesting [XX.dato] med hjemmel i lov 22. juni 2018 nr. 83 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 5-3.

§ 1. Formål og virkeområde

Ordningen for tilrettelagt transport ved fritidsreiser (TT-ordningen) skal medvirke til at mennesker med nedsatt funksjonsevne får mulighet til å delta i aktiviteter i nærmiljøet.

Forskriften gjelder for personer bosatt og folkeregistrert i Rogaland fylke.

MERKNADER TIL § 1:

TT-ordningen (tilrettelagt transport) er en transporttjeneste fra fylkeskommunen. Transporttilbudet i TT-ordningen gjelder reiser med taxi.

Det eksisterer ikke noe felles nasjonalt regelverk for TT -ordningen, men Samferdselsdepartementet utarbeidet i 1997 veiledende retningslinjer knyttet til brukergodkjenning, tilbudets innhold og saksbehandling (rundskriv N-1997-4). Disse retningslinjene er bare veiledende, og TT-ordningen praktiseres forskjellig fra fylkeskommune til fylkeskommune.

Denne forskriften regulerer den lokale TT-ordningen i Rogaland fylkeskommune. Forskriften erstatter tidligere retningslinjer for tilrettelagt transport for funksjonshemmede i Rogaland fylke, vedtatt av Rogaland fylkesting 11. desember 2018 med senere endringer. Forskriften bygger på de tidligere lokale retningslinjene for Rogaland fylkeskommune.

Det finnes en utvidet statlig TT-ordning som kommer i tillegg til den fylkeskommunale TT-ordningen. Den utvidede TT-ordningen har siden 2016 omfattet alle fylkeskommuner unntatt Oslo kommune, Rogaland, Akershus og det tidligere Vest-Agder fylke.

Rogaland fylkeskommune mottok 11. april 2025 brev fra Samferdselsdepartementet om at det gjennomføres en prøveordning i 2025, der den utvidede TT-ordningen gjøres landsdekkende. Rogaland vil i første omgang få utbetalt et mindre beløp i den forbindelse.

Det følger av gjeldende statlige retningslinjer for den utvidede TT-ordningen, vedtatt 13. desember 2018, at utover valg av brukergrupper og tildeling av antall enkeltreiser/reisekvote i den statlige ordningen med utvidet tilbud, gjelder fylkeskommunens regelverk for TT-ordningen.

§ 2. Hvem ordningen gjelder for

TT-ordningen gjelder for mennesker med nedsatt funksjonsevne som ikke kan eller som har store vansker med å benytte ordinær kollektivtransport, eller som har særlig behov for hjelp til/fra kollektive transportmidler.

Ordningen gjelder også institusjonsbeboere. Med institusjon menes her fast plass på sykehjem eller annen boform med heldøgns omsorg.

Søker må være 6 (seks) år eller eldre og være bosatt og folkeregistrert i Rogaland fylke.

MERKNADER TIL § 2:

TT-ordningen er for personer som av medisinske årsaker har nedsatt forflytningsevne av en slik art og alvorlighetsgrad at vedkommende ikke kan eller har store vansker med å benytte ordinær kollektivtransport, eller som har særlig behov for hjelp til/fra kollektive transportmidler. Den nedsatte funksjonsevnen kan ha fysiske eller psykiske årsaker. Det vises for øvrig til merknadene til § 4 nedenfor.

Institusjonsbeboere kan innvilges TT-kort på lik linje med andre brukere.

Opprinnelig aldersgrense på ti (10) år ble vedtatt 30. september 2003 av Rogaland fylkesting i FT- sak 50/2003. Aldersgrensen ble nedjustert til seks (6) år av fylkestinget i budsjettvedtak av 12. desember 2023, FT-sak 114/2023. Forskriften viderefører denne aldersgrensen.

Den nedre aldersgrensen på 6 år er absolutt. TT-ordningen gjelder for fritidsreiser. Aldersgrensen er begrunnet med at ingen barn under 6 år – uavhengig av funksjonsevne – på egen hånd kan benytte seg av kollektivtransport til fritidsreiser.

Ifølge lov om likestilling og forbud mot diskriminering (likestillings- og diskrimineringsloven) av 16. juni 2017 nr. 51 § 6 er diskriminering blant annet på grunn av «alder» forbudt. Samtidig fastslår likestillings- og diskrimineringsloven § 9 tredje ledd følgende: «Aldersgrenser som følger av lov eller forskrift, og fordelaktige priser på grunn av alder, er ikke i strid med forbudet i § 6.» Forskriftens aldersgrense på 6 år i TT-ordningen i Rogaland fylkeskommune er altså ikke ulovlig aldersdiskriminering.

TT-ordningen har ingen øvre aldersgrense.

For å kunne få innvilget TT-kort av Rogaland fylkeskommune må søker både ha sitt faktiske bosted i Rogaland fylke og være formelt folkeregistrert her. Det er ikke tilstrekkelig at søker er folkeregistrert i Rogaland fylke hvis vedkommende har sin faktiske bopel et annet sted. På samme måte er det ikke nok at søker faktisk bor i Rogaland dersom vedkommende formelt er folkeregistrert med adresse i et annet fylke. Hvorvidt en søker skal anses for å være bosatt i Rogaland eller ikke, skal avgjøres etter de samme kriteriene som følger av reglene om bosted i lov om folkeregistrering (folkeregisterloven) av 9. desember 2016 nr. 88 kapittel 5 med tilhørende forskrifter.

§ 3. Hvilke reiser omfattes av ordningen

Transporttilbudet i TT-ordningen gis i form av tilskudd til reiser. Godkjente TT-brukere får tildelt et TT-kort som brukes som betalingsinstrument ved benyttelse av reisetilskuddet.

Ordningen gjelder for fritidsreiser. Den gjelder ikke reiser som dekkes på annen måte, f.eks. pasientreiser til og fra offentlig godkjent behandling, eller reise til og fra arbeid- og utdanningstilbud.

TT-kortet kan brukes over hele landet.

Sjøtransport omfattes ikke av TT-ordningen.

MERKNADER TIL § 3:

Transporttilbudet i TT-ordningen gjelder reiser med taxi. Fremgangsmåten for bestilling av TT-reiser står i § 11.

Det at en bruker er innvilget grunnstønad til transport fra Nav i medhold av lov om folketrygd (folketrygdloven) av 28. februar 1997 nr. 19 § 6-3 første ledd bokstav b, eller stønad til anskaffelse av bil (motorkjøretøy eller annet transportmiddel) etter folketrygdloven § 10-7 første ledd bokstav h, er ikke til hinder for å søke om TT-kort i henhold til denne forskriften.

§ 4. Øvrige kriterier

Søker må ha en nedsatt funksjonsevne med diagnose som har varighet over ett år. Den nedsatte funksjonsevnen kan ha fysiske eller psykiske årsaker.

Det er kun grad av nedsatt funksjonsevne som vurderes i behandlingen av søknad om TT-kort.

Lang avstand/bratte bakker til holdeplass, manglende/ikke tilfredsstillende kollektivtilbud og/eller vansker med å bære ting mellom hjem og stoppested blir ikke vektlagt i vurderingen.

MERKNADER TIL § 4:

Bestemmelsen må sees i sammenheng med grunnvilkåret i § 2 om at TT-ordningen gjelder for mennesker med nedsatt funksjonsevne som ikke kan eller som har store vansker med å benytte ordinær kollektivtransport, eller som har særlig behov for hjelp til/fra kollektive transportmidler. Dersom diagnosen som fører til nedsatt forflytningsevne, forventes å være av kortere varighet enn ett år, oppfyller søker ikke kriteriene for TT-kort.

Det er kun grad av nedsatt funksjonsevne som vurderes i behandlingen av søknad om TT-kort. Lang avstand/bratte bakker til holdeplass, manglende/ikke tilfredsstillende kollektivtilbud og/eller vansker med å bære ting mellom hjem og stoppested blir ikke vektlagt i vurderingen. Forskriften inneholder ingen unntak fra denne regelen.

De tidligere retningslinjene inneholdt et unntak om at lang avstand til bussholdeplass eller begrenset busstilbud «bare unntaksvis, sammenholdt med en konkret funksjonsvurdering,» kunne gi grunnlag for godkjenning som TT-bruker. Denne unntaksbestemmelsen var lite brukt i praksis. Unntaket er derfor ikke videreført i forskriften.

Forskriften viderefører langvarig praksis om at det ved bevegelseshemming normalt skal foreligge hjelpemiddelbehov kombinert med at vedkommende ikke kan gå lenger enn en distanse tilsvarende eller mindre enn 100 meter, for at søker skal kunne innvilges TT-kort. Det vurderes også hvorvidt vedkommende er avhengig av hjelp til å stige av eller på bussen. Søkere med bevegelseshemming som er i stand til å gå lenger enn 100 meter med hjelpemidler, vil normalt kunne være i stand til å benytte buss dersom de avpasser farten ved forflytning.

Den nedsatte funksjonsevnen kan ha fysiske eller psykiske årsaker. Psykiske lidelser som for eksempel angst, sosial fobi og depresjon vil bare i spesielle tilfeller gi grunnlag for brukergodkjenning. Det må i så fall være godt dokumentert at søker grunnet slik sykdom ikke er i stand til å bruke buss, eller at dette vil forverre tilstanden for vedkommende. Det må i den forbindelse dokumenteres at søkers psykiske lidelser til tross for gjennomført behandling medfører store vansker med å benytte ordinær kollektivtransport. Nedsatt forflytningsevne på grunn av psykiske lidelser vil normalt ikke kunne anses som en varig tilstand, slik at søker kun innvilges godkjenning som TT-bruker for en tidsbegrenset periode, jf. § 6.

Søkere med demens/kognitiv svikt og psykisk utviklingshemming kan få godkjenning som TT-brukere forutsatt at tilstanden er av en slik art og alvorlighetsgrad at den medfører store vansker med å benytte ordinær kollektivtransport.

Nedsatt hørsel vil normalt ikke gi grunnlag for godkjenning som TT-bruker.

Alder alene gir ikke grunnlag for godkjenning som TT-bruker.

§ 5. Søknaden

Søknad om TT-kort må fremsettes på fastsatt søknadsskjema.

I legeerklæringen som følger søknadsskjemaet, må det grunngis hvorfor og hvordan søkers førerlighet/forflytningsevne er redusert. Det må fremlegges slik dokumentasjon som fastsatt i søknadsskjemaet.

MERKNADER TIL § 5:

Søknad om TT-kort må fremsettes på det til enhver tid gjeldende søknadsskjemaet. Søknadsskjemaets innhold fastsettes administrativt. Kravene til innholdet i søknaden, legeerklæringen, samt hvilken dokumentasjon som må vedlegges i forbindelse med konkrete diagnoser, kan dermed endres uten at fylkestinget vedtar formelle endringer i forskriften.

Legeerklæringen som følger søknadsskjemaet, må være fylt ut og underskrevet av en lege med autorisasjon i medhold av lov om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) av 2. juli 1999 nr. 64 § 48 første ledd nr. 14. Erklæring fra andre grupper helsepersonell enn lege godtas ikke. Vanligvis vil det være søkers fastlege som fyller ut legeerklæringen i forbindelse med søknad om TT-kort.

Dersom en søker ikke fremlegger søknad med legeerklæring signert av en lege, kan søknaden om TT-kort ikke realitetsbehandles.

§ 6. Varighet

TT-kortet innvilges som hovedregel for en tidsbegrenset periode på mellom ett og fem år om gangen.

For følgende brukere gis som hovedregel livsvarig godkjenning:

- a. brukere som er blinde eller har alvorlig synssvekkelse, og varige rullestolbrukere
- b. brukere som er over 85 år gamle, og som oppfyller kriteriene for TT-kort.

TT-kortet kan utenom disse nevnte gruppene i særskilte tilfelle innvilges som en livsvarig godkjenning.

MERKNADER TIL § 6:

Første ledd angir hovedregelen om tidsbegrenset godkjenning. Søker som får en tidsbegrenset godkjenning, får et vedtak pålydende et bestemt fastsatt antall år. Den tidsbegrensede godkjenningen kan ha varighet fra ett år til fem år, avhengig av diagnosens alvorlighetsgrad og kompleksitet. Når vedtakets varighet er utløpt, må det søkes på nytt igjen for eventuelt ny godkjenning som TT-bruker.

Bakgrunnen for å gi tidsbegrenset godkjenning er at sykdommen som gir store forflytningsvansker, har en varighet på over ett år, men at den ikke er livsvarig, typisk fordi prognosene er usikre. Flere diagnoser gjør det relevant å tidsbegrense retten til TT-kort ettersom den samlede påvirkningen på forflytningsevnen kan endre seg over tid. Tidsbegrenset godkjenning er også aktuelt i tilfeller der de foreliggende opplysningene om søkers medisinske tilstand ikke gir grunnlag for å fastslå at søker har varige forflytningsvansker av en slik art og alvorlighetsgrad at vedkommende oppfyller vilkårene for livsvarig TT-kort.

Annet ledd inneholder et unntak fra første ledd om at brukere som er blinde eller har alvorlig synssvekkelse, og varige rullestolbrukere som hovedregel gis livsvarig godkjenning. Begrunnelsen er at dette er brukergrupper som har varig nedsatt forflytningsevne. Selv om det ikke er nevnt uttrykkelig i forskriften, er det kun varig blinde og personer med varig alvorlig synssvekkelse som skal gis livsvarig godkjenning som TT-brukere. Personer med diagnoser som medfører midlertidig blindhet, men der prognosene er at synsevnen vil bedre seg over tid, skal gis midlertidig godkjenning som TT-brukere i samsvar med hovedregelen i første ledd.

Annet ledd gjør også unntak for brukere som er over 85 år gamle, og som oppfyller kriteriene for TT-kort. Sannsynligheten for at en bruker som er 85 år eller eldre, i

løpet av fem år vil få bedret sin forflytningsevne slik at vedkommende ikke lenger oppfyller vilkårene for TT-kort, antas å være tilnærmet ikke-eksisterende. Dette er begrunnelsen for at denne brukergruppen som hovedregel skal gis livsvarig godkjenning

Tredje ledd gir en åpning for at også personer utenom de gruppene som er uttrykkelig nevnt i annet ledd, i særskilte tilfeller kan innvilges en livsvarig godkjenning som TT-brukere.

§ 7. Brukergruppene

Prioriterte brukere får tildelt et høyere reisetilskudd.

Følgende grupper har prioritet i TT-ordningen:

- a. rullestolbrukere som ikke mottar støtte fra Nav til anskaffelse av bil
- b. brukere som er blinde eller har alvorlig synssvekkelse etter definisjonen til WHO.

Brukergruppene er delt inn i fire kategorier:

- a. T1 – vanlige brukere
- b. T2 – brukere som er blinde eller har alvorlig synssvekkelse etter definisjonen til WHO
T2 – rullestolbrukere uten behov for spesialbil (stor bil), det vil si brukere med manuell sammenleggbar rullestol
- c. T3 – rullestolbrukere med støtte fra Nav til anskaffelse av bil
- d. T4 – rullestolbrukere med behov for spesialbil (stor bil), det vil si manuell rullestol med fast ramme eller elektrisk rullestol.

Brukere med rullestol som etter sin funksjon er sammenleggbar, kan unntaksvis etter en nærmere vurdering godkjennes som brukere i kategori T4, dersom vedkommende på grunn av dokumenterte medisinske årsaker må sitte i rullestolen under transporten, og derfor på grunn av sin funksjonsevne likevel har behov for spesialbil (stor bil).

Brukere i kategori T2 og T4 anses som prioriterte brukere.

MERKNADER TIL § 7:

Brukergruppene/kategoriene har ikke vært en del av de tidligere retningslinjene for TT-kort. Kategoriene er imidlertid en del av fylkeskommunens faste og langvarige praksis, og har vært beskrevet på fylkeskommunens internettside. Forskriften viderefører de fire kategoriene T1, T2, T3 og T4 med enkelte presiseringer.

Brukere i kategori T2 og T4 anses som prioriterte brukere, jf. § 7 annet ledd.

Kategori T2 består av to prinsipielt forskjellige brukergrupper. Det er for det første brukere som er blinde eller har alvorlig synssvekkelse etter definisjonen til WHO, jf. § 7 tredje ledd bokstav b første alternativ. Kategori T2 består for det annet av rullestolbrukere som ikke har behov for spesialbil (stor bil), og som ikke mottar støtte fra Nav til anskaffelse av bil, jf. § 7 tredje ledd bokstav b annet alternativ.

Rullestolbrukere som ikke mottar støtte fra Nav til anskaffelse av bil (motorkjøretøy eller annet transportmiddel) etter folketrygdloven § 10-7 første ledd bokstav h, anses som prioriterte brukere i henhold til kategori T2 eller T4, jf. § 7 annet ledd bokstav a. Det er Nav som innvilger hjelpemidler i form av rullestol i medhold av folketrygdloven § 10-7 første ledd bokstav a.

Det er kun rullestolbrukere som er innvilget støtte fra Nav til anskaffelse av bil i medhold av folketrygdloven § 10-7 første ledd bokstav h, som skal plasseres i kategori T3, jf. § 7 tredje ledd bokstav c. Grunnstønad til transport i henhold til folketrygdloven § 6-3 første ledd bokstav b fører ikke til avkorting av reisetilskuddet i TT-ordningen. Rullestolbrukere som mottar grunnstønad til transport fra Nav, skal dermed plasseres i kategori T2 eller T4.

Rullestolbrukere som ikke er innvilget støtte fra Nav til anskaffelse av bil, deles inn i to kategorier, henholdsvis T2 og T4. De som er i kategori T2, er rullestolbrukere uten behov for spesialbil (stor bil), mens rullestolbrukere med behov for spesialbil (stor bil) er plassert i kategori T4. Bruk av stor bil fra taxiselskapene innebærer høyere kostnad. En bruker i kategori T4 mottar derfor et høyere beløp i tilskudd i TT-ordningen enn en bruker i kategori T2. Se § 9 nedenfor.

Det er uttrykkelig fastsatt i forskriftens definisjon i kategori T2 at brukere med manuell sammenleggbar rullestol skal anses som rullestolbrukere uten behov for spesialbil (stor bil), jf. § 7 tredje ledd bokstav b annet alternativ. Brukere med manuell rullestol med fast ramme eller elektrisk rullestol skal i henhold til definisjonen i kategori T4 anses som rullestolbrukere med behov for spesialbil (stor bil), jf. § 7 tredje ledd bokstav d.

Normalsituasjonen vil være at en bruker med sammenleggbar rullestol kan benytte seg av en vanlig drosjebil ved at brukeren kommer seg over i passasjeretsetet samtidig som drosjesjåføren bistår med å legge sammen rullestolen i bilens bagasjerom. Brukere med fastrammestol eller elektrisk rullestol vil derimot ha behov for å kjøre rullestolen inn i en spesialbil og sitte i rullestolen under transporten. Hvorvidt brukeren på den ene side har sammenleggbar rullestol, eller på den annen side fastrammestol/elektrisk rullestol, vil dermed som hovedregel være et treffende objektivi avgrensningskriterium for om vedkommende har behov for spesialbil (stor bil) eller ikke.

Det har i praksis vist seg å være behov for en snever unntaksregel der brukere med rullestol som etter sin funksjon er sammenleggbar, unntaksvis etter en nærmere vurdering kan godkjennes som brukere i kategori T4 dersom vedkommende på grunn av dokumenterte medisinske årsaker må sitte i rullestolen under transporten, og derfor på grunn av sin funksjonsevne likevel har behov for spesialbil (stor bil).

For at vilkårene i unntaksregelen i § 7 fjerde ledd skal være oppfylt, må det normalt fremgå av dokumentasjon fra Nav i forbindelse med innvilgelse av den sammenleggbare rullestolen at søker må benytte rullestol under transport i bil. Dette kan typisk være at Nav har innvilget tilbehør til rullestolen i form av hodestøtte/nakkestøtte eller lignende med det formål at bruker skal kunne sitte trygt i rullestolen i bilen.

§ 8. Økonomisk ramme for ordningen

Den økonomiske rammen for TT-ordningen fastsettes av fylkestinget i Rogaland.

MERKNADER TIL § 8:

Den økonomiske rammen for TT-ordningen fastsettes av fylkestinget i det årlige budsjettvedtaket. Se § 9 nedenfor.

Fylkestingets budsjettvedtak er ikke et enkeltvedtak som kan påklages etter reglene i lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) av 10. februar 1967.

§ 9. Tilskudd og brukerkvoter

Transporttilbudet i TT-ordningen gis i form av tilskudd til reiser. Ingen søkere har rettskrav på tilskudd fra TT-ordningen.

Godkjente TT-brukere får tildelt et TT-kort som brukes som betalingsinstrument ved benyttelse av reisetilskuddet. Tildelt reisetilskudd blir automatisk overført til brukers TT-kort to ganger pr. år, ca. 1. januar og ca. 1. september.

Brukere blir tildelt grunnkvote som blir fastsatt av fylkestinget i det årlige budsjettvedtaket. Rogaland fylkeskommune kan justere grunnkvoten i forbindelse med tildelingen 1. september dersom kostnadsutviklingen i TT-ordningen skulle gjøre det nødvendig.

Det gis reisetilskudd etter følgende forholdsmessige fordeling mellom brukergruppene:

- a. Brukere i brukergruppe T1 får 1x grunnkvoten.
- b. Brukere i brukergruppe T2 får 1,9 x grunnkvoten.
- c. Brukere i brukergruppe T3 får 1,3x grunnkvoten.
- d. Brukere i brukergruppe T4 får 2,2x grunnkvoten.

Reisetilskuddet er ikke behovsprøvd. Det tildeles et fast beløp avhengig av brukergruppen. Det tildeles ikke ekstra tilskudd utover fastsatt kvote. Dersom det har vært overforbruk på kortet i forrige periode, blir dette trukket fra reisetilskuddet.

En gang i året, ved tildelingen i september, nullstilles beløpet på kortet slik at reisetilskuddet som ikke er blitt brukt i løpet av året, blir tatt inn igjen i ordningen og omfordelt på nytt. Hvis bruker ikke har brukt opp det tildelte reisetilskuddet, vil ikke dette ha noen betydning for neste tildelingsperiode.

Det blir kun tildelt reisetilskudd til aktive brukere, det vil si brukere som har brukt kortet i løpet av det siste året. Passive brukere kan aktivisere TT-kortet igjen ved henvendelse til Rogaland fylkeskommune eller kortutsteder.

MERKNADER TIL § 9:

TT-ordningen (tilrettelagt transport) er en transporttjeneste fra fylkeskommunen. Det er ingen lovfestet individuell rett til TT-tjenester. TT-ordningen supplerer rettighetsbaserte transporttjenester. Forskriften presiserer derfor at ingen søkere har rettskrav på tilskudd fra TT-ordningen.

Brukere blir tildelt grunnkvote som blir fastsatt av fylkestinget i det årlige budsjettvedtaket. Forskriften gir hjemmel til at fylkeskommunen kan justere grunnkvoten i forbindelse med tildelingen 1. september dersom kostnadsutviklingen i TT-ordningen skulle gjøre det nødvendig. Det er forutsatt at fylkestinget samtidig med at forskriften vedtas fatter et delegeringsvedtak hvor myndigheten til å justere grunnkvoten i § 9 delegeres til fylkesdirektøren.

Fylkestingets budsjettvedtak er ikke et enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningslovens regler. Fylkestinget kan redusere grunnkvoten i budsjettvedtaket uten at vilkårene for omgjøring til skade for bruker i forvaltningsloven § 35 må være oppfylt.

Justeringen av grunnkvoten 1. september på grunn av kostnadsutviklingen i TT-ordningen er utøvelse av delegert budsjettmyndighet. Dette innebærer at nedjustering av grunnkvoten i medhold av § 9 tredje ledd heller ikke er et enkeltvedtak som kan påklages, selv om nedjusteringen i praksis innebærer at den enkelte TT-bruker for fremtiden mottar redusert tilskudd til reiser. Vilårene for omgjøring av enkeltvedtak til skade for bruker i forvaltningsloven § 35 må heller ikke være oppfylt i disse tilfellene.

Forskriften viderefører (tilnærmet) samme forholdsmessige fordeling av beløp mellom kategoriene som før. Den forholdsmessige fordelingen mellom de forskjellige kategoriene/brukergruppene er nå fastsatt direkte i forskriften. Dersom det skulle være ønskelig å endre denne fordelingen, må fylkestinget i så fall fatte vedtak om å endre bestemmelsene om dette i forskriften § 9.

§ 10. Bruken av TT – kortet

Bruker belastes en egenandel på 20 prosent av turens kostnad. Det resterende beløpet belastes TT-kortet. Betalingen skjer direkte til sjåføren ved levering av TT-kortet.

Kortet må medbringes på alle TT-reiser, og det må fremvises legitimasjon. TT-kortet er personlig og må ikke overlates til andre. TT-bruker kan ha med reisefølge.

Tap av kort må umiddelbart meldes til Rogaland fylkeskommune eller kortutsteder. Bruker må selv dekke kostnadene for nytt TT-kort ved tap av kort.

MERKNADER TIL § 10:

Forskriften viderefører tilsvarende bestemmelser som i tidligere retningslinjer for TT-ordningen.

§ 11. Bestilling av TT – reiser

TT-brukere står fritt til å velge hvilken taxisentral de vil bruke. Brukeren bestiller transport hos transportører med løyve for persontransport og som godkjenner TT-kort som betalingsmiddel. Ved bestilling opplyses navn, henteadresse, reisedag, tid, reisemål, og om det trengs spesialbil.

Avbestilling av reiser rettes snarest mulig til transportutøver. Kommer avbestillingen så sent at bilen er på vei til hentestedet, må det påregnes å måtte betale i henhold til takstregulativ.

MERKNADER TIL § 11:

Forskriften viderefører tilsvarende bestemmelser som i tidligere retningslinjer for TT-ordningen.

§ 12. Endrede forhold og brudd på forskriften

Godkjenningen som TT-bruker kan tilbakekalles eller endres dersom brukeren ikke lenger oppfyller vilkårene i denne forskriften, og for øvrig så langt det følger av forvaltningsloven.

TT-bruker skal underrette Rogaland fylkeskommune om endrede forhold som kan ha betydning for TT-kortet. Brukere som flytter ut av Rogaland fylke, mister retten til TT-kortet.

Misbruk av TT-kortet vil kunne medføre utestengelse fra TT-ordningen.

MERKNADER TIL § 12:

Det typiske vil være at en godkjenning tilbakekalles med virkning for fremtiden fordi brukeren på grunn av bedringer i helsetilstanden ikke lenger oppfyller vilkårene for TT-kort. Et vedtak om godkjenning av TT-bruker kan også være ugyldig fordi brukeren ikke oppfylte vilkårene da vedtaket ble fattet, men det ble gitt feilaktige opplysninger om brukerens forflytningsevne. Forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav c gir fylkeskommunen hjemmel for å omgjøre et ugyldig vedtak til skade for brukeren, det vil si at et tidligere vedtak omgjøres slik at godkjenningen som TT-bruker faller bort.

Misbruk av TT-kortet vil kunne medføre utestengelse fra TT-ordningen. Brukeren blir ved utestengelse utelukket fra TT-ordningen for et fastsatt tidsrom som en reaksjon på misbruket, selv om brukeren oppfyller vilkårene for å få TT-kort. Varigheten av utestengelsen fastsettes på grunnlag av arten og alvorlighetsgraden av det aktuelle misbruket. Hva som vil være en forholdsmessig reaksjon ved de enkelte typetilfeller av misbruk, må avklares gjennom praksis.

§ 13. Klageadgang

Enkeltvedtak etter denne forskriften kan påklages. Ved klage gjelder reglene i forvaltningsloven kapittel VI.

Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.

Klagen sendes til Rogaland fylkeskommune. Dersom underinstansen som har fattet vedtaket det klages over, ikke tar klagen til følge, jf. forvaltningsloven § 33, går klagen videre til klagenemnda i Rogaland fylkeskommune for endelig avgjørelse, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

MERKNADER TIL § 13:

Forskriften viderefører tilsvarende bestemmelser som i tidligere retningslinjer for TT-ordningen med noen språklige endringer. Bestemmelsene om klageadgang er kun tatt inn i forskriften av informasjonshensyn. Reglene om klagerett, klagefrist og klageinstans følger uansett direkte av forvaltningsloven.

Det er fylkesdirektøren/administrasjonen i Rogaland fylkeskommune som fatter vedtak om TT-kort i første instans, og som dermed skal ta stilling til klagen som underinstans i henhold til forvaltningsloven § 33. Administrasjonen kan i den forbindelse ta klagen til følge uten at det er nødvendig å sende klagesaken videre til klagenemnda som klageinstans. Dersom administrasjonen ikke tar klagen til følge, går klagen videre til den fylkeskommunale klagenemnda, som fatter endelig vedtak i klagesaken. Dersom klagenemnda tar klagen til følge, kan klagenemnda selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det påklagede vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling, jf. forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

§ 14. Endringer

Rogaland fylkeskommune kan til enhver tid gjøre endringer i forskriften, også med virkning for TT-brukere som er omfattet av ordningen.

Rettigheter og plikter som er fastsatt i eller følger av vedtak fattet i medhold av denne forskriften, kan på ethvert tidspunkt endres, også med virkning for den som er tildelt TT-kort som ikke er utløpt.

MERKNADER TIL § 14:

Omgjøring av selve vedtaket om godkjenning som TT-bruker er regulert i forskriften § 12 første ledd.

§ 14 skal sikre fylkeskommunens adgang til å endre vilkår og regler i TT-ordningen for eksisterende TT-brukere. Det kan typisk oppstå behov for å gjøre endringer i vilkårene for bruken av TT-kortet i § 11 eller bestilling av TT-reiser i § 12.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2026.

Samtidig oppheves retningslinjene for tilrettelagt transport vedtatt av Rogaland fylkesting den 11. desember 2018 med senere endringer.

Forskriften skal anvendes på alle søknader som blir mottatt etter tidspunktet for forskriftens ikrafttredelse.

MERKNADER TIL § 15:

Bestemmelsen fastsetter uttrykkelig at den nye forskriften skal anvendes på alle søknader som blir mottatt etter tidspunktet for forskriftens ikrafttredelse. Det er viktig med et klart skjæringstidspunkt her slik at man unngår tvil om hvilket regelverk som kommer til anvendelse ved behandling av den enkelte søknad.

Det følger motsetningsvis av dette at alle søknader som blir mottatt før ikrafttredelsestidspunktet, skal behandles på grunnlag av retningslinjene for tilrettelagt transport vedtatt av Rogaland fylkesting den 11. desember 2018 med senere endringer. Dersom fylkeskommunen har mottatt en søknad før forskriften trer i kraft, skal søknaden behandles i henhold til de retningslinjene som gjaldt da søknaden ble mottatt. Det har ingen betydning om fylkeskommunen først fatter vedtak i saken etter ikrafttredelsestidspunktet. Det har heller ingen betydning at vedtaket blir påklaget, såfremt fylkeskommunen faktisk mottok søknaden før forskriften trådte i kraft.

Dersom en bruker som har fremsatt søknaden før forskriften trådte i kraft, skulle ønske å få sin søknad behandlet i henhold til den nye forskriften, har vedkommende i så fall adgang til å fremsette en ny søknad etter ikrafttredelsestidspunktet. I de tilfellene der det ennå ikke er fattet vedtak på grunnlag av den første søknaden, har søker adgang til å fremsette en ny søknad samtidig som søker gir beskjed om at vedkommende trekker den første søknaden.